

Onderwijs in eigen taal niet nadelig voor het Nederlands

Onderwijs aan Turkse en Marokkaanse kinderen in hun eigen taal hoeft de verwerving van de Nederlandse taal niet te belemmeren. Het kan zelfs stimulerend werken op het leren van Nederlands. Drs. R. Appel van het instituut voor algemene taalwetenschap van de universiteit van Amsterdam concludeert dit in een proefschrift hierover.

Appel (39) onderzocht enkele jaren geleden 57 Turkse en Marokkaanse kinderen, die Nederlands leerden in „gestuurde” in „natuurlijke” situaties. Hun Nederlands taalgebruik werd drie keer geregistreerd: ongeveer acht maanden na aankomst in Nederland, een jaar daarna en twee jaar later.

Ongeveer de helft van de onderzochte kinderen volgde gedurende twee jaar experimenteel tweetalig onderwijs met veel aandacht voor de eigen minderheidstaal. De andere helft van de kinderen ging direct naar gewone scholen met weinig of geen onderwijs in de minderheidstaal.

Wat ontdekte Appel? Aan het einde van het eerste schooljaar is de taalvaardigheid van beide groepen gelijk. De „experimentele” leerlingen bleken zelfs licht in het voordeel. Deze tendens werd sterker in het tweede jaar. De experimentele groep bleek aan het einde van het derde jaar duidelijk beter in mondelinge en schriftelijke taalvaardigheid.

Appel heeft hiervoor een sociaal-psychologische verklaring. Hij meent dat het onderwijs in de minderheidstaal voor buitenlandse kinderen die net in ons land zijn aangekomen, een gunstige invloed kan hebben op geestelijke gesteldheid, en dat bevordert weer de verwerving van de tweede taal.

Naam weerom
graag terug